

Vypraveno dne

16-05-2019

Toto rozhodnutí nabylo
 právní moci dne 31.5.2019
 za Magistrát hl. m. Prahy
 V Praze dne 4.6.2019
 -63-

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 848388/2019

Sp. zn.:

S-MHMP 252672/2019 Cibulková

Vyřizuje/tel.:

JUDr. Alena Cibulková

236 003 203

Počet listů/příloh: 7/0

Datum:

14.05.2019

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOP), rozhodl podle ustanovení § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), a ustanovení § 93 ZOP t a k t o:

Pan

.....
 vlastník nemovitosti parc. č. k. ú. Újezd u Průhonice,
 Praha 4, se uznává vinným z přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že nesplnil oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona (povinnost stavebníka, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, již od doby přípravy stavby, oznámit tento záměr Archeologickému ústavu) ve vztahu k nemovitosti parc. č. k. ú. Újezd u Průhonice,
 Praha 4.

Stavební činnost konkrétně spočívá ve stavbě rodinného domu částečně podsklepeného, s celkovou výměrou 182 m² zastavěné plochy o půdorysu 19,5 x 12,3 m. Byly provedeny výkopy pro přípojky inženýrských sítí a technologie pro odvádění a vsakování dešťové vody.

Za spáchání přestupku se panu

..... ukládá podle ustanovení § 35 písm. b) ZOP, § 46 ZOP a § 39 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty ve výši 7 000 Kč** (slovy sedmtisíc korun českých).

Nemovitost parc. [REDACTED], k. ú. Újezd u Průhoníc, [REDACTED] Praha 4 se nachází na území s archeologickými nálezy.

Stavební činnost byla na dotčené nemovitosti zahájena v přesně nezjištěné době po 22. 9. 2017.

Správní orgán I. stupně ukládá panu [REDACTED] povinnost uhradit **náklady řízení ve výši 1 000 Kč** (slovy jedentisíc korun českých) dle § 95 odst. 1 ZOP ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Pokuta a náhrada nákladů je splatná do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí o jejich uložení na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200001591**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí, že na pozemku parc. č. [REDACTED] Újezd u Průhoníc, [REDACTED] Praha 4, byl postaven rodinný dům a byly realizovány další související stavební úpravy. Záměr provádět stavební činnost na dotčeném pozemku, který se nachází na území s archeologickými nálezy, nebyl před zahájením prací v rozporu s ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona stavebníkem oznámen Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Tato povinnost tedy stavebníkovi vyplývá ze zákona.

Dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona. Za jeho spáchání může příslušný orgán státní památkové péče (v Praze MHMP OPP) uložit fyzické osobě v souladu s ustanovením § 39 odst. 5 písm. b) památkového zákona pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

MHMP OPP ověřil, že k oznámení dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona nedošlo. Přípisem ze dne 11. 2. 2019 požádal MHMP OPP Archeologický ústav Akademie věd České republiky, se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1 (dále jen Archeologický ústav) o sdělení, zda byla stavebníkem před zahájením stavebních úprav na dotčeném pozemku splněna povinnost oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost či jinou činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů na území s archeologickými nálezy dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, a jak cenná je uvedená lokalita

z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 citovaného zákona.

MHMP OPP obdržel od Archeologického ústavu vyjádření ze dne 14. 2. 2019. Archeologický ústav potvrdil, že mu nebylo před zahájením předmětné stavební činnosti na dotčeném pozemku doručeno žádné oznámení o provádění stavebního či jiného záměru ve výše uvedené lokalitě.

Archeologický ústav ve svém sdělení ze dne 14. 2. 2019 uvedl, že „v katastrálním území Újezd u Průhonice byly v minulosti zjištěny archeologické nálezy datované do období neolitu. Považujeme za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum.“

Z rozhodnutí Městské části Praha 11, Úřadu městské části, odboru výstavby [redacted] MHMP OPP zjistil, že stavebníkem, který nesplnil zákonnou ohlašovací povinnost, je fyzická osoba [redacted] (dále jen odpovědný subjekt nebo účastník řízení).

Příkazem ze dne 25. 2. 2019 uložil MHMP OPP odpovědnému subjektu pokutu ve [redacted] Kč, neboť ho shledal vinným z přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že jako vlastník uvedené nemovitosti nesplnil oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona (povinnost stavebníka, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, již od doby přípravy stavby, oznámit tento záměr Archeologickému ústavu) ve vztahu k nemovitosti parc. č. [redacted] k. ú. Újezd u Průhonice, [redacted] Praha 4.

Stavební činnost konkrétně spočívá ve stavbě rodinného domu částečně podsklepeného, s celkovou výměrou 182 m² zastavěné plochy o půdorysu 19,5 x 12,3 m. Byly provedeny výkopy pro přípojky inženýrských sítí a technologie pro odvádění a vsakování dešťové vody.

Proti příkazu podal odpovědný subjekt odpor ze dne 13. 3. 2019, ve kterém žádá o prominutí – snížení správního trestu pokuty. Dále uvádí, že: „oznamovací povinnost stavebníka vůči Archeologickému ústavu jsem opominul neúmyslně, nikdy bych nejednal v rozporu se zákonem. Tato povinnost unikla mé pozornosti. Pozemek jsem kupoval od manželů Hrabánkových, kteří již měli schválené stavební povolení a plánovali zahájit stavbu. Díky této skutečnosti jsem nemusel vyřizovat všechny studie, povolení a vyjádření. Dále jsem na výkopové práce objednal firmu, která stavěla dům ve stejné ulici – předpokládal jsem tedy, že při zaměření stavby provede veškeré náležitosti. Nikdy bych tuto povinnost stavebníka neopominul úmyslně – jednalo se o nedopatření a moji nezkušenost v této situaci. Žádám tedy o shovívavost – prominutí či snížení správního trestu pokuty.“

Přípisem ze dne 15. 3. 2019 oznámil MHMP OPP obviněnému, že podáním odporu byl uvedený příkaz zrušen a správní orgán pokračuje v řízení z moci úřední, které bylo zahájeno doručením příkazu.

Současně MHMP OPP podle ustanovení § 80 odst. 2 ZOP nařídil konání ústního jednání na den 10. 4. 2019, neboť to shledal nezbytným pro zjištění stavu věci.

K ústnímu jednání o přestupku se dostavil pan [REDAKCE] ve stanovený termín. Byl seznámen s obsahem protiprávního jednání a se skutkovou podstatou přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona, z jehož porušení je podezřelý.

Pan [REDAKCE] uvedl, že: *„pozemek jsem koupil již se stavebním povolením, z důvodu velikosti domu jsem byl nucen povolení zrušit, ale veškerá vyjádření dotčených orgánů byla použitelná pro následné vydání nového stavebního povolení. Z tohoto důvodu jsem se domníval, že veškerá povolení jsou v pořádku a je možné začít se stavbou rodinného domu. Pokud bych si uvědomil, že je třeba před výkopovými pracemi oznámit jejich provádění, učinil bych tak.“*

Účastník řízení se seznámil se správním spisem vedeným u MHMP OPP ve věci, nevzněl proti podkladům shromážděným ve správním spise námitky a neměl další návrhy na dokazování.

MHMP OPP konstatuje, že bylo obviněnému z přestupku umožněno, aby se k věci vyjádřil v souladu s ustanovením § 36 odst. 1 a 3 správního řádu a v souladu s ustanovením § 38 odst. 1 správního řádu mu bylo umožněno seznámit se správním spisem.

MHMP OPP uvádí, že věc posuzuje výhradně z hlediska památkové péče. Dle § 22 odst. 2 památkového zákona, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy je stavebník, již od doby přípravy stavby, povinen tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona. Dle § 40 odst. 1 písm. b) památkového zákona přestupek dle § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona projednává krajský úřad (v Praze MHMP OPP), který může v souladu s ustanovením § 39 odst. 5 památkového zákona za přestupek dle § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona uložit odpovědné fyzické osobě pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

Z podkladů ve správním spisu i z vyjádření účastníka řízení při jednání o přestupku jednoznačně vyplývá, že nesplnil povinnost, která mu je jako stavebníkovi uložena památkovým zákonem. Po provedeném správním řízení tedy MHMP OPP dospěl k závěru a

má za prokázané, že v daném případě došlo ze strany účastníka řízení k porušení platné právní úpravy na úseku státní památkové péče, a to provedením zásahů na pozemku parc. [REDAKCE] k. ú. Újezd u Průhonic, [REDAKCE] Praha 4, který se nachází na území s archeologickými nálezy, aniž by tento záměr jako stavebník oznámil Archeologickému ústavu, jak mu ukládá § 22 odst. 2 památkového zákona. Nesplněním této povinnosti naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se dle ustanovení § 15 odst. 1 ZOP vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. V daném případě nebylo úmyslem účastníka řízení svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný památkovým zákonem. Předmětný přestupek spáchal účastník řízení z nevědomé nedbalosti, neboť nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem (památkovým zákonem), ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl (ustanovení § 15 odst. 3 písm. b) ZOP).

Předmětná stavební činnost, výkopy pro rodinný dům s celkovou výměrou 182 m² zastavěné plochy o půdorysu 19,5 x 12,3 m, výkopy pro přípojky inženýrských sítí a technologie pro odvádění a vsakování dešťové vody, byla na dotčeném pozemku zahájena v přesně nezjištěné době po 22. 9. 2017, což vyplývá z výše uvedeného rozhodnutí o umístění stavby, vydaného Městskou částí Praha 11, Úřadem městské části.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupku ve smyslu § 30 odst. 1 písm. b) ZOP. MHMP OPP pro informaci uvádí, že podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky, neboť dle ustanovení § 39 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 4 000 000 Kč. Podle ustanovení § 31 odst. 1 ZOP promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Přestupek dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona odpovědný subjekt spáchal v přesně nezjištěné době po dni 22. 9. 2017 (vydání rozhodnutí o umístění stavby), kdy na nemovitosti (pozemku) parc. [REDAKCE] k. ú. Újezd u Průhonic, [REDAKCE] Praha 4, zahájil stavební činnost, aniž by před jejím zahájením splnil oznamovací povinnost stanovenou ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona. Běh promlčecí lhůty se podle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP).

MHMP OPP v rámci vedeného řízení o přestupku postupoval v souladu s ustanovením § 2 správního řádu, kdy správní orgán musí dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Správní orgán v souladu s ustanovením § 3 citovaného zákona zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 citovaného zákona zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s ustanovením § 50 odst. 4 citovaného zákona

MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

Při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel MHMP OPP v souladu s ustanovením § 37 ZOP k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k osobním poměrům účastníka řízení.

Účelem a smyslem záchranného archeologického výzkumu, tak jak jej upravuje ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence.

Z vyjádření Archeologického ústavu ze dne 14. 2. 2019 vyplývá, že Archeologickému ústavu nebylo doručeno žádné oznámení o stavebním či jiném záměru na výše uvedené lokalitě.

Archeologický ústav uvedl, že považuje za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona a veškeré stavební či jiné destrukční zásahy do území s archeologickými nálezy by měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Na katastrálním území Újezd u Průhonic byly v minulosti zjištěny archeologické nálezy datované do období neolitu.

Jako k polehčující okolnosti MHMP OPP přihlédl ke skutečnosti, že v případě obviněného se jedná o první případ porušení právních předpisů na úseku státní památkové péče v působnosti MHMP OPP, ke spáchání přestupku se obviněný přiznal a přestupek spáchal z nevědomé nedbalosti.

Žádné přitěžující okolnosti zjištěny nebyly.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na zjištěné skutečnosti v rámci přestupkového řízení, včetně polehčujících okolností, a důkazy shromážděné v rámci vedeného řízení pak MHMP OPP stanovil výši pokuty při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí

Z judikatury Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 1 As 9/2008, ze dne 20. 4. 2010, rozhodnutí sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) vyplývá požadavek, aby správní orgán přihlížel k majetkovým poměrům účastníka řízení do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do majetkové sféry účastníka řízení, nikoliv však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů má správní orgán vycházet z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, či které byly poskytnuty účastníkem řízení. Pokud se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu uvedl, že nutnost přihlížet k osobním a majetkovým poměrům neznamená, že by pokuta měla ztratit cokoli z své účinnosti. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele.

vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hraří jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na výše uvedené rozhodl MHMP OPP tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat v souladu s ustanovením § 96 a násl. ZOP a ustanovení § 81 a násl. správního řádu odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury, podáním u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, na výše uvedenou adresu našeho úřadu.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání).

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Mgr. Jiří Skaličský
ředitel odboru

